

Z A P I S N I K
sa 9. sjednice Rektorskog zbora u akademskoj godini 2003./2004.
održane 14. svibnja 2004. godine u vijećnici Sveučilišta u Zagrebu
s početkom u 9,00 sati.

Nazočni članovi Rektorskog zbora:

1. prof. dr. sc. Ivan Pavić, rektor Sveučilišta u Splitu, predsjednik Rektorskog zbora
2. prof. dr. sc. Helena Jasna Mencer, rektorica Sveučilišta u Zagrebu
3. prof. dr. sc. Gordana Kralik, rektorica Sveučilišta u Osijeku
4. prof. dr. sc. Damir Magaš, rektor Sveučilišta u Zadru
5. prof. dr. sc. Mateo Milković, v.d. rektora Sveučilišta u Dubrovniku
6. prof. dr. sc. Petar Lučin, prorektor Sveučilišta u Rijeci
7. prof. dr. sc. Mladen Havelka, dekan Visoke medicinske škole, predstavnik Vijeća veleučilišta i visokih škola.

Sjednici još prisustvuju:

1. docent dr. sc. Dragan Primorac, ministar znanosti, obrazovanja i športa
2. prof. dr. sc. Juraj Božićević, državni tajnik za visoko obrazovanje i tehnologiju
3. prof. dr. sc. Slobodan Uzelac, državni tajnik za znanost
4. Vito Turšić, pomoćnik ministra u kabinetu
5. prof. dr. sc. Pavo Barišić, pomoćnik ministra u kabinetu
6. Stanislava Rogić, tajnica ministarstva
7. Stipe Mamić, pomoćnik ministra za financije
8. dr. Dragan Schwarz, pomoćnik ministra za informacijsko društvo
9. prof. dr. sc. Mirjana Polić Bobić, pomoćnica ministra za visoko obrazovanje
10. prof. dr. sc. Ante Uglešić, prorektor Sveučilišta u Zadru
11. prof. dr. sc. Dragutin Ščap, Vijeće veleučilišta i visokih škola
12. prof. dr. sc. Branko Jeren, tajnik Rektorskog zbora za suradnju sa EUA u međunarodnim kontaktima
13. prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš, prorektor Sveučilišta u Zagrebu
14. prof. dr. sc. Vjekoslav Jerolimov, prorektor Sveučilišta u Zagrebu
15. prof. dr. sc. Tihomir Hunjak, prorektor Sveučilišta u Zagrebu
16. Luka Caratan

Predsjedava predsjednik Rektorskog zbora prof. dr. sc. Ivan Pavić.

Predsjednik Rektorskog zbora pozdravio je sve prisutne i izrazio zadovoljstvo što sastanku prisustvuje Ministar sa suradnicima.

Predsjednik je izvijestio da na osnovu članka 6. stavak 3. Poslovnika o radu Rektorskog zbora u slučaju odsutnosti ili spriječenosti da prisustvuju sjednici, rektori mogu ovlastiti jednog od svojih prorektora da sudjeluju u radu i odlučivanju na sjednici Rektorskog zbora.

Bio je dogovor da se prije prve točke dnevnog reda sastanu Međusveučilišno vijeće za razvoj novih sveučilišta i Međusveučilišnog koordinacijskog vijeća za pomoć visokom školstvu u Bosni i Hercegovini ali je dogovoreno da se ti sastanci održe nakon sastanka Rektorskog zbora.

Nakon prijedloga Predsjednika Rektorskog zbora da točka 7. dnevnog reda bude Školarine za 2004./2005. godinu, a da točka 8. bude Razno, jednoglasno je utvrđen sljedeći

d n e v n i r e d :

1. **Ovjera Zapisnika o radu 8. sjednice Rektorskog zbora,**
2. **Izvješće o poduzetim radnjama temeljem zaključka sa 8. sjednice Rektorskog zbora,**
3. **Izmjene i dopune Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju,**
4. **Subvencionirane kamate za rješavanje stambene problematike zaposlenika u sustavu znanosti i visokog obrazovanja,**
5. **Reformska radna mjesta za 2004. godinu,**
6. **Politika raspodjele proračunskih sredstava za izdavačku djelatnost,**
7. **Školarine za 2004./2005. godinu,**
8. **Razno.**

1. Ovjera Zapisnika o radu 8. sjednice Rektorskog zbora

Nakon poduže rasprave u kojoj su sudjelovali dr. sc. Gordana Kralik, dr. sc. Petar Lučin, dr. sc. Ivan Pavić, dr. sc. Jasna Helena Mencer i dr. sc. Damir Magaš, te dopune da se kao nazočni članovi Rektorskog zbora navedu i prorektori koji su zamjenjivali rektore odnosno da se Ministarstvu dostavi popis izgubljenih radnih sporova i zahtjev da ih Ministarstvo podmiri, zapisnik je jednoglasno prihvaćen. Cjelovita rasprava o ovoj, kao i ostalim točkama dnevnog reda, sadržana je u fonogramu koji je sastavni dio ovog zapisnika.

2. Izvješće o poduzetim radnjama temeljem zaključaka sa 8. sjednice Rektorskog zbora

Nakon što je uvodno obrazložio nakanu i način rasprave o ovoj točki, predsjedavajući je dao riječ ministru doc. dr. sc. Draganu Primorcu. Ministar se je u svome izlaganju posebno osvrnuo na sljedeće:

- Reformska radna mjesta:

Na dan 14. svibnja 2004. godine od ukupno 255 reformskih radnih mjesta realizirano je njih 190. Po visokim učilištima trenutna situacija je sljedeća: na Sveučilištu u Zagrebu je realizirano 88 radnih mjesta, na Sveučilištu u Rijeci 31, na Sveučilištu u Osijeku 31,1, na Sveučilištu u Splitu 24,85 u realnim postocima, na Sveučilištu u Zadru 7, na Visokoj školi za turistički menadžment u Šibeniku 2, na Visokom gospodarskom učilištu u Križevcima 3, na Visokoj učiteljskoj školi u Čakovcu 1, na Tehničkom veleučilištu u Zagrebu 1 i na Veleučilištu u Rijeci 2 radna mjesta. Na sva odobrena mjesta Ministarstvo će dati suglasnost i moći će se realizirati nakon što se završi propisana procedura.

- Subvencionirani krediti:

Temeljem suglasnosti Ministarstva financija proračunska sredstva za ovu namjenu nastavit će se dijeliti i u ovoj godini svima onima kojima je prošle godine odobren zahtjev. Vremensko razdoblje za realizaciju bit će 3 do 4 mjeseca kako bi svi imali dovoljno vremena riješiti stambeno pitanje na najkvalitetniji način.

- Tajnik Rektorskog zbora:

Ministarstvo će odobriti radno mjesto tajnika Rektorskog zbora ako je dogovoreno koje će sveučilište biti poslodavac. Tehnički dio posla riješit će tajnica Ministarstva.

- Kapitalna izgradnja:

Najkasnije do utorka sveučilištima će biti dostavljen protokol u postupcima kapitalne izgradnje kako bi se što žurnije nastavilo sa dogovorenim odnosno započetim projektima.

- Informacijski sustav:

Namjera je Ministarstva da se izgradi cjeloviti informacijski sustav na razini države odnosno jednoobrazno za potrebe pojedinog korisnika. Pomoćnik Schwarz je zadužen za rješavanje ovog pitanja.

- Dodatak za radni staž:

Trenutno ne postoji zakonska mogućnost jer su rektori i prorektori još uvijek državni dužnosnici. Pokrenuta je procedura izmjene odluke po kojoj su rektori i prorektori još uvijek državni dužnosnici.

- Studentski centar Sveučilišta u Zagrebu:

Ministar je informirao o korektnoj primopredaji dužnosti sanacijskog upravitelja. Umjesto gospodina Jurišića novi je sanacijski upravitelj gospodin Vidović, dok je predsjednik sanacijskog odbora gospodin Šutalo. Od Ekonomskog instituta je naručena revizija poslovanja Studentskog centra.

- Znanstveni novaci:

U proračunu su odobrena sredstva za ovu namjenu i sljedeći tjedan će se krenuti u njihovo odobravanje. Sveučilišta trebaju objediniti zahtjeve sastavnica.

- Sudski sporovi:

Visoka učilišta su izgubila mnoge radne sporove sa svojim zaposlenicima pa ministar predlaže da se u ovim pitanjima može zatražiti pravnu pomoć Ministarstva.

- Komunikacija sa sastavnicama sveučilišta:

U modelu jedinstvenog sveučilišta Ministarstvo sa sastavnicama sveučilišta će komunicirati isključivo preko rektora. Sveučilište treba biti aktivnije u ovoj ulozi. Nadzor nad radom pojedinog visokog učilišta će se poduzimati.

Nakon izlaganja ministra u raspravi su sudjelovali: dr. sc. Jasna Helena Mence, dr. sc. Tihomir Hunjak, dr. sc. Gordana Kralik, dr. sc. Petar Lučin, dr. sc. Juraj Božičević, dr. sc. Branko Jeren i dr. Dragan Schwarz.

3. Izmjene i dopune Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju

Dr. sc. Ivan Pavić uvodno je izvijestio o dosadašnjoj proceduri rada na Prijedlogu izmjena i dopuna Zakona, nakon čega je dao riječ dr. sc. Slobodanu Uzelcu i dr. sc. Pavi Barišiću.

Dr. dr. sc. Slobodan Uzelac: Ja bih to podijelio sa kolegom Barišićem. Dopusnite nekoliko kratkih napomena o cilju našeg posla, općem cilju na kojem smo težili.

Cilj je kvalitetno integrirano sveučilišta u integriranoj Europi znanja i visokog obrazovanja. Taj je cilj po našoj ocijeni Zakon izvanredno dobro prepoznao i mi nismo imali nikakve potrebe taj cilj mijenjati. Ono što je bio problem s kojim smo se bavili i bavimo se je kako postići taj cilj, a ne sam cilj, a da je put do tog cilja bio zatvoren ne trebamo se posebno uvjeravati. Bila je zapravo blokada i to je trebalo deblokirati. U ime te blokade trebalo je privremeno napraviti par koraka natrag. Koraci natrag su točka radnog neslaganja i između onoga što je dr. sc. Bjeliš govorio i onoga što sam ja zastupao i većina članova radne grupe. Na putu od transformacije od modela državnog upravljanja što imamo sada i poželjnog modela državne kontrole ponekad treba napraviti neka odstupanja da bi ste stigli do željenog cilja. Mi nismo gledati blokadu kao da Zakona nema i kao da se ništa ne događa. Mislim da su vrlo važni rokovi da bi se Zakon ne samo poštovala nego i proveo u željenom smislu odnosno željenom tragu. Okvir u kojem mi ovaj posao hoćemo napraviti je nažalost i formalni, rečeno nam je da se samo trećina članaka Zakona može podvrgnuti izmjenama i dopunama ne više od toga. Mi smo sada odabrali najvažnije među važnima i sveli to na neku trećinu članaka koje treba mijenjati. Naša je namjera da idemo u proceduru po hitnom postupku. Dva su razloga za to. Opći je razlog da sustav počne funkcionirati. Drugi je razlog vrlo konkretan, vrlo važan rok, to je 30. 06. Odnosni se na financiranja sveučilišta iz jednog mjesta. Što se tiče općeg karaktera intervencija koje predlažemo većina ne svih možda bi se mogla nazvati jednim imenom želja za većem i dosljednijom primjenjivošću Zakona. Osim toga radeći na ovom konceptu pokazali su se neki prijedlozi za koje nepodijeljeno ocjenjujemo da su dobri i na tragu ovog cilja, ali procijenili smo da nemamo sada, danas snage da ih napravimo iako je njihova potreba neupitna.

Dr. sc. Pavo Barišić: Mi smo se našli u dosta nezavidnoj poziciji iz dva razloga. Prvi je što uopće moramo nekoliko mjeseci ili punu godinu nakon donošenja Zakona mijenjati Zakon. Drugo je što te promjene da bismo ih ostvarili u hitnom postupku moramo reducirati na jednu trećinu što znači da moramo ostati u okviru 44 članka. Mnoge stvari koje su važne i dobre morali smo ostvariti možda za neku drugu priliku. Potrebno je da u ovoj hitnoj proceduri ipak nešto donesemo što bi moglo poboljšati i što je nužno da bi se moglo osigurati provodljivost Zakona. Dakle, zadani su nam rokovi koji su vrlo kratki, mi bi trebali do 01. srpnja donijeti izmjene i dopune i zadan nam je okvir broj članaka po kojim se možemo kretati. Ono što želim istaknuti je da su vrlo temeljito raspravljani pojedini amandmani. Htio bih Vas izvjestiti da je negdje po mojoj procjeni iznad 80%, gotovo preko 100 članaka na koje smo dobili amandmane. Drugo mi smo u raspravi imali čitav niz amandmana. Ja sam to detaljno obradio. Dr. sc. Petar Lučin, Sindikat, dr. sc. Branko Jeren, dr. sc. Mladen Havelan, prof. Balaban, prof. Ljubanović, Ino Mirković, Petar Veić iz Policijske akademije i veliki broj amandmana je raspravljan uzet u obzir i izvršen. Vidjeli ste da je preko 80 članaka bilo obuhvaćeno tim izmjenama i dopunama i onda nam je na kraju ostao samo jedan posao da ti 80 prihvaćenih amandmana moramo sažeti na 44 i onda smo tri puta morali rezati po stupnju važnosti i prosuđivati koji amandmani mogu ući. Dakle, mi smo tu prilično ograničeni. Imali smo čitav niz otvorenih prijedloga koji su bili vrlo korisni pa onda i čitav niz drugih rješenja koja su bila vrlo korisna ali od kojih smo mogli odustati jer bi to pretpostavljalo ulaženje u promjenu velikog broja članaka što mi u ovom trenutku ne možemo ostvariti. Stalno se pojavljuje prigovor da smo napustili koncept integriranog sveučilišta. Ja Vas uvjeravam da toga nema. Ima jedan članak na koji se argumentacija stalno svodi, a to je članak 58. stavak 1. vezano uz članak 59. Dakle, sveučilišno vijeće, mi smo pošli od toga da to treba racionalizirati. Naravno, nitko ne prijeći da pojedino sveučilište ne može kroz svoje statute to provesti, ali mi nismo propisali kao obvezu u Zakonu. Ono što izaziva krive argumente da smo mi kroz stavak 1. ponovno vratili dekane u Senat i izričito: Senat je izborno stručno tijelo koje se bira sukladno Statutu Sveučilišta na način na koji se osigurava zastupljenost svih članica sveučilišta iz različitih područja znanosti. Na senatu se odlučuje gdje će taj zajednički novac, a tamo sjede po dva predstavnika svakog fakulteta što jamči određenu demokratičnost odlučivanja. Dakle, mi smo ostavili da pojedino sveučilište može regulirati to na način koji njima odgovara. Dakle, u ovim našim izmjenama i dopunama na temu integriranog sveučilišta nema ni jedne bitne promjene. Naravno, da pojedina rješenja mi sada možemo komentirati i mi smo ograničavamo na izmjene i dopune i tu dolazi do pojačane integracije sveučilišta time što smo dobili veće ovlasti rektora u odnosu na dekana, mogućnost čak suspenzije dekana i onda čitav niz odredbi. Ono što mislim da trebam posebno istaknuti odredbe koje smo unijeli kao novine i to su: kaznene odredbe u članku 113. a). Tu smo unijeli jednu novu glavu «Prekršaji i zaštitne mjere». Koliko je meni poznato to je prvi put da ovakav zakon ima propisane sankcije. Ovdje imamo čitav niz mjera koje ćemo omogućiti da se uvede red u određena postupanja na sveučilištu. Zatim ono što posebno želim naglasiti ovaj broj od 40 i nešto članaka kojim smo ograničeni su svih jedanaest članaka iz

prijelaznih završnih odredaba. Mi smo pokušali dakle, zadržavajući onaj rok od 2007. godine za konačnu integraciju ugraditi i između toga pojedinačne rokove u kojima bi se pojedine odredbe vezane za financiranje sveučilišta i izbore u zvanja i ostvarili.

Nakon uvodnih izlaganja dr. sc. Ivan Pavić je pozvao na raspravu najprije članove radne grupe i povjerenstva pa potom i ostale članove Rektorskog zbora.

Dr. sc. Aleksa Bjeliš: Prije svega bi rekao da je rad u užoj skupini bio vrlo konstruktivan, vrlo kolegijalan u vrlo dobro atmosferi i kada bi se to vagalo većinu vremena bi trebalo potrošiti na opis tog rada. Drugo što ću kao kritičku opasku reći će biti nešto što su bile epizode. Mislim da je bio dobro ugođen sastav tog povjerenstva. Dio je bio onih koji su već imali neka iskustva u tom radu, dio je bio onih koji su zapravo odgovorni kao današnji dužnosnici, a dio je što je nama posebno bilo drago su bila najmanje dva mlada pravnik koja su sada angažirana u Ministarstvu i koja su dali jednu svježinu i jednu puno bolje pravnu pokretljivost i snalažljivost. Meni je važno ono što je danas rekao prof. Uzelac. On je izrekao jednu važnu tvrdnju da je ova verzija Zakona koja je danas na snazi jako dobro pogodila što Hrvatskoj danas treba kao cilj i što treba sveučilištima kao cilj. I on je isto tako izrekao važnu napomenu koju uvijek svaka nova administracija treba uzeti u obzir, a to je kako doći do cilja kojim metodama. On je isto tako izrekao potrebu da se naprave neki tehnički aspekti i da se određeni koraci ađustiraju i to je dobar pristup i tu ne bi imao primjedbi. Ja sam tek danas kao i Vi dobio najnoviji materijal koji ide uz sam prijedlog promjena Zakona. Ja ne mogu ne zaboraviti da je na početnoj formi rekonfederacije atmosfera bila drugačija nego što se danas može čitati iz ovog teksta. Ja ne mogu zaboraviti da je Zakon bio proglašen neustavnim, neprovedivim i sklon revolucionarnim postupcima, naglim promjenama i nepromišljenostima itd. Ja ne mogu istog tako nespomenuti da je iz takve jedne atmosfere koja se ovdje gradila i unutar ovog sveučilišta onda se ona dogodila u cijeloj zemlji došlo do jednog psihološkog osjećaja u kojem smo svi mislili da je sve stalo da je blokada potpuna da se Zakon ne može primjenjivati da ni jedan subjekt nije dužan primjenjivati Zakon i to je značilo pola godine gubitka. Ako ja sada dalje budem imao neke kritičke opaske to je s toga što bih htio da se i u buduću ne ponavljaju takva vremena gdje sustav stane zbog toga što se neka blokada dogodi zbog nedovoljno dobrih i ne promišljenih rješenja. Ja bi se založio i sugerirao da se u ovom početnom dijelu teksta koji smo dobili uzmu u obzir i ove stvari koje su usmeno izrečene. Isto tako mislim da bi se trebali kloniti jakih izražavanja kada su se radile ranije verzije na ovom sveučilištu naša sveučilišna verzija, zajednička verzija i usaglašavanje sa Ministarstvom gdje je i kolega Lučin bio vrlo aktivan, dapače revolucionarnost je bila nešto što je bilo daleko od svih nas. Puno je bliže bila konfrontacija sa činjenicom da se treba napraviti konsenzus naših želja i stanja. Nama je prethodni premijer kada smo došli na razgovor kazao i Vi ste prvi koji ste priznali da sustav nije spreman za promjene. I taj je Zakon pisan za sustav koji nije spreman za promjene i s kojim treba postupati nježno i to je cijelo vrijeme bila naša ideja vodilja. Prema tome ja bi molio sve nas da se klonimo tih jakih riječi jer nisu potrebne. Početak rasprave je počeo sa jakih riječima i to nije bilo dobro. Na kraju je ispalo da Zakon jest ustavan, na kraju ja moram reći je ispalo da Zakon je ne provediv kad nije proveden. Nitko nije ni jedan datum iz sustava sugerirao bilo kojem sastavu Ministarstvo. Zakon je postao neprovediv onog dana kada je prvi rok prošao, a mjere koje su odgovorni subjekti trebalo napraviti nisu napravljeni, prema tome Zakon je neprovediv kada ima u sebi kontradikcija, a ovaj Zakon to nije imao. On je u sebi sadržavao i političku volju jedne opcije da će ga provesti ali ga nije provela. Htio bih spomenuti da neki prijedlozi promjena i dalje mislim u ovom tekstu nisu u skladu kako razumijem današnji nastup Ministra sa općom orijentacijom koje ovo Ministarstvu prema ovom prijelazu koje je kolega Lučin odmah uočio ovom prijelazu od sustava vladanja od sustava u kojem vlast vlada na sustav u kojem vlast kontrolira odnosno nadzire onda to znači ako želimo integrirano sveučilište onda želimo sveučilište koja je partner vlasti gdje su i druge važne ustanove partneri vlasti oni koji se sa vlašću dogovaraju i pregovaraju i to je jedan element. Drugi element koji je istakao ministra danas sami ste vidjeli iz njegovih epizoda koliko problema ima kada mora donositi odluke. Dakle, sustav uspostave kriterija i osiguranja kvalitete to su dva temeljna stava ministra. Jedna je promjena u člancima koje govore o zadaćama, ovlastima Nacionalnog vijeća za znanost i te su ovlasti zapravo bitno reducirane. Nacionalno vijeće za znanost se svelo na strateško tijelo, više ne tijelo koje mora organizirati sustav uspostave kriterija i osiguranja kvalitete u znanstveno istraživačkom poslu koji je vrlo širok i novaci i projekti i oprema itd. To je ono što je u ovim prijedlozima promijenjena uloga tog vijeća. Ja ne vidim zašto je to tako, ali ja vidim da u modernim sustavima takva vijeća koja su most, tampon između vlasti i sustava uvijek dobro rade. Ja se zalažem da se tu bude oprezniji, ja podsjećam da je Nacionalno vijeće za znanost od vremena dr. sc. Hrvoja Kraljevića, a i prije hibernirano i da ga je on definitivno hibernirao. Ono se ne sastaje u već dva mandata – mandat mu je prošao. Tom vijeću je predsjednik predsjednik Vlade i ono ima suhu zadaću da bude strateško tijelo da pruža daleke vizije i izgubilo je svoju svrhu. Nacionalno vijeće za visoko obrazovanje kojeg su ovdje dva člana, znate kroz koje je poteškoće prolazilo ali ipak preživljava i odigrava svoju ulogu. Ta su dva važna vijeća u tom

istom kompleksu uz to ide i Agencija. Ja podsjećam unutar Agencije po našem prijedlogu Zakona ide i Ured za priznavanje diploma iz vani. Ja podsjećam i na obveze Hrvatske koje je ona preuzela i koje je implementirala svojim Zakonom i koji se više ne mogu odlagati. Mi hitno trebamo da se Ministarstvo postavi, regulira, napravi korake ako se daje rok 01. ožujka 2005. onda je to predugi rok za ove stvari. Trebamo odmah napraviti barem jezgru tog Ureda. I zadnja stvar na koju ću se osvrnuti je sustav planiranja ili sustav donošenja proračuna da je to najvažniji posao ako želite imati integrirano sveučilište. Nećete imati ako nemate lump sum dobro napravljen, a njega ne možete imati ako nemate dobro razvijen mehanizam i pravila ponašanja kod donošenja proračuna i njegove realizacije. Ja mislim da je sa prijedlozima koji su napravljeni u ovom Zakonu napravljen korak natrag koji ne mislim da nije bio potreban i to je moj neću reći apel, ali još uvijek jako nastojanje da se tu još jedanput razmotre stvari. Mislim da bi bilo dobro da se Rektorskom zboru daje barem malo vremena da na miru pogleda te materijale da može sa većom odgovornošću raspraviti o njemu.

Dr. sc. Petar Lučin: Napravljen je čitav niz poboljšanja, veliki je trud uložen i napravljeni su veliki pomaci. Ja bi se koncentrirao na one stvari koje nisu dobro napravljene. Što se tiče načelne rasprave ja mislim da je nažalost fokus rasprave što je i kolega Bjeliš rekao je bio po meni pogrešno usmjeren jer je bio usmjeren interesima određenih grupacija u sustavu visokog obrazovanja pa nismo stigli raspravljati neke stvari koje bi trebali raspravljati, a koje će doći na dnevni red vrlo brzo, a primarno se odnosi na primarne ciljeve reforme, a to je temeljni cilj povećanje mobilnosti studenata i nastavnika, izgradnja curriculuma, a ne studijskih paketa kao što sad imamo, a to je vezano uz ECTS sustav i mobilnost općenito prilagođavanje studiranja potrebama tržišta i razvoja društva. Mislim da glavni element modela državnog nadzora što je bio temeljni cilj reforme jesu zadržani i ja bi podsjetio na to na tri ključna elementa koja su, dakle, ne misli se na nadzor zakonitosti poslovanja što Ministarstvo mora raditi i što nitko nema pravo dovoditi u pitanje niti u akademskim raspravama nego se misli na sustav za unapređivanje kvalitete. Misli se na sustav akreditacije gdje praktički država kroz akreditaciju nadzire sustav. I naravno na autonomiju sveučilišta i integrirane institucije. Kad se ta tri elementa spoje i realiziraju u potpunosti onda možemo reći da smo potpuno prešli na model državnog nadzora sa modela državnog upravljanja. Mislim da je put dobar i ono što mene najviše brine je upravo ta integriranost institucija koja je preduvjet da bi se mogli realizirati oni osnovni ciljevi mobilnosti, curriculum i prilagođavanje potrebama tržišta i razvoja društva. Upozorio bih na samo nekoliko konkretnih stvari. Na jednu rupu i to je u istom članku, a to je da nismo uspjeli riješiti što ćemo upisivati ove godine na jesen. Dakle, Zakon nalaže da se novi studijski programi trebaju uvesti do iduće godine. Dakle, imamo godinu dana da napravimo nove studijske programe, ali nismo riješili što ćemo upisivati ove jeseni. Naravno ovaj Zakon ne dopušta raspisivanje natječaja za studije koji su formirani po starom Zakonu. Jednostavno je pitanje da li se može upisivati studente ove jeseni na poslijediplomski znanstveni magistarski studij ili ne. Ono što ja očitavam je da se ne može. I mislim da to treba pojasniti u prelaznim i završnim odredbama, jer ovaj Zakon traži novu organizaciju studija i ne dozvoljava upisivanje po starim propisima. Predviđene su čak i kaznene odredbe ako tko to napravi, pa prema tome ne smije se dogoditi da ostavimo jednu generaciju studenata. Ovaj Zakon traži akreditaciju svih studijskih programa prema odluci Ustavnog Suda, akreditaciju poslijediplomskih studija je vodilo samo sveučilište. Dakle, to je potrebno raščistiti u tom članku. Drugi problem koji ja mislim da je loše rješenje je članak 73. uvođenje magistarskog studija na ovaj način kako je predloženo u Zakonu. Ja mislim da je to jako opasno za razvoj doktorskih studija, općenito pojma magisterija znanosti. Postoje specijalistički studiji, postoji mogućnost transfera kredita, ECTS bodova, a uvođenje magisterija znanosti praktično će značiti cijepanje doktorskih studija što u biti i nije neki problem, ali će pretvoriti doktorski studij u škole i to je veliki problem.

Treće: Sveučilišno vijeće. Nije pitanje sveučilišnog vijeća nego je pitanje onoga što smo istaknuli, mariborski slučaj je dobar, ono što se ovim prijedlogom inaugurira je ograničena pravna odgovornost. Ako nemate fakultete kao pravne osobe onda je sasvim logično da dekani trebaju sjediti u tijelu koje odlučuje. Tu je jedini problem da to tijelo ima mnogo obveza i da se to može tako realizirati. Četvrti problem jeste, a koji mi nismo uspjeli raspraviti je akreditacijsko tijelo. Ja sam i dalje mišljenja da je akreditacijsko tijelo, akreditacija dobro riješena jer tijela državne uprave daju dopusnicu na prijedlog Nacionalnog vijeća i praktički je akreditacijsko tijelo je Nacionalno vijeće koje će biti evaluirano u Europskom sustavu za nadzor nad kvalitetom. To akreditacijsko tijelo je previše u konfliktu interesa i zato sam ja bio pobornik konstrukcije da niti rektori niti prorektori, niti dekani dok su fakulteti pravne osobe ne bi smjeli biti članovi akreditacijskog tijela. Mislim da je ispravno da je akreditacijsko tijelo Nacionalno vijeće i da je ispravno da Agencija obavlja pripreme poslove za akreditacijsko tijelo i to je dobro riješeno.

Što se tiče financiranje to je ovaj Savjet za financiranje i ja osobno mislim da je to tijelo u kojem postoji konflikt interesa i to sam već diskutirao. Mislim da nije potrebno kod financiranja članak 111. izbaciti

kolaborativne znanstvene programe i upravo da se istakne njihova važnost a to je znanstveno profiliranje.

Rokovi – naravno podržavam što je dr. sc. Aleksa Bjeliš rekao, ako idete napraviti tajming kako bi se stvari odvijali onda ćete vidjeti Zakon je neprovedljiv ako poštujete krajne rokove. Treće pitanje je što se financira, naime, negdje je procurila nekakva informacija ili ideja da Ministarstvo misli financirati samo preddiplomske studije. Onda takva logika vodi tome ako će nam financirati samo preddiplomske studije onda idemo napraviti četverogodišnje studije. Onda svi razmišljaju 4 + 1 ili 5 + 0. Da se pojasni, Vi morate reći financirati će se 3 + 2 + 3. To je realno što postoji kao problem jer ja mislim da je velika pogreška da se ide na 4 + 1. Neki se boje 3 + 2 zbog toga što to znači velike zahvate u curriculumu. 4 + 1 traži puno manje zahvate u curriculum, na primjer studij ekonomije je lakše reformirati tako da se napiše 4 + 1, jer dodate još 1 nego ga pretvoriti u 3 + 2. Te dileme su jedan problem zahvata u curriculum, a rasprave o curriculumu su jako bolne, a drugi je problem financiranje. Ako Ministarstvo misli financirati samo prva 3 onda mi naravno idemo napraviti što dulje. Tako da mislim da Vi morate jasno reći 3 + 2 + 3 da će sve biti financirano, a onda ide razrada kroz lump sum. Kako će biti financirano, a iz čega ćemo mi zarađivati dodatne prihode. Mislim da treba biti jasno rečeno da onaj treći 3 doktorski studij ne može biti na tržištu na ovakav način kako smo mi do sada radili. Na tržištu mogu biti programi cijeloživotnog učenja, na tržištu mogu biti specijalistički studiji, ali ne 3 + 2 + 3. To ne smije biti na tržištu na ovaj način na koji smo do sada radili. Još jedna dilema, moram jasno reći, po kojim zakonima i propisima ćemo funkcionirati i nakon stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna.

U članku 103. stavak 3. treba ispraviti: Piše sveučilište, a treba visoko učilište. To je nomotehnička greška.

Dr. sc. Branko Jeren: Zahvaljujem na mogućnosti govoriti i zahvaljujem se gospodinu Ministru da me je stavio u ovo povjerenstvo. Bilo mi je drago sudjelovati u njemu i nastojao sam iskustvo koje sam stekao od 1991. godine, dakle, trinaest godina na neki način prenijeti. Kad čujem ono što je gospodin državni tajnik rekao da je 80% članaka trebalo mijenjati., to se poklopilo sa onim što ja govorim da ne treba mijenjati Zakon od 1993. jer njega je napravila jedna kvalitetna grupa ljudi iz Ministarstva prosvijete. Činjenica da 80% članaka treba mijenjati ne govori da je ovaj Zakon loš, nego govori o jednoj potpunoj podjeli u Hrvatskoj akademskoj zajednici. Postoje oni koji hoće promjene i oni što neće promjene. Nažalost kroz razne lobije oni koji neće promjene uspjeli su napraviti ono što su napravili. Dr. sc. Aleksa Bjeliš je to dobro elaborirao. Napravili su zbrku, zaustavili na godinu dana provođenje Zakona. Što se događa. Mi smo donijeli kompromis, kompromisa, jer opet se nije ništa bitno promijenilo. To što su se pomakli datumi to smo mogli uloviti da smo odmah počeli primjenjivati Zakon. I ono što se neće dogoditi. Neće se dogoditi da je hrvatski sveučilišni sustav u poziciji napraviti reformu koja je potrebna da bi uhvatili vlak koji Europa nezadrživo ide. Uvije mislimo lako ćemo, ugrat ćemo se, uključit ćemo se. Nećemo se ugratiti i nećemo se uključiti, jer naprosto tržište je nesmiljeno. U tom smislu zadnji put smo o tome na Rektorskom zboru govorili o toj borbi za novce. Unutar zajedničke Europe napraviti će se Centralna akreditacijska agencija što god mi pisali o našim Agencijama u našem Zakonu. I ta Europska agencija će napraviti rang listu sveučilišta. Ja podsjećam da prema istraživanjima koji su proveli Kinezi, među prvim 500 svjetskih sveučilišta nema ni jednog iz Hrvatske, a podsjetit ću da je na toj listi i Ljubljana i Seget i Budimpešta i Wroclav i Krakov i Prag, a mi smo se zapetljali u Zakon kako smo se zapetljali, ali ako gospodo Vi u Ministarstvu, to sad preporučam kao bivši ministar i rektor ne sjednete ali tijesno tjeđno, ali tako kada dođe rektor na vrata da ga ne vraća portir nego da je došla najvažnija osoba u državi. Neophodno je sjesti sa rektorima, a samo ih ima šest plus ovih koji kažu da su manje vrijedni. Ja se ponovno zalažem da se u Zakonu definiraju što su to znanstveni novaci. Ministar je danas toliko govorio pozitivno i važno o znanstvenim novacima, a u Zakonu nema članka koji govori o tome što je to znanstveni novak. Tu gdje piše što je znanstvenik napišite i što je znanstveni novak. Drugo na što bi ukazao, danas je Ministar u šiframa spominjao neke fakulteta, ne razumijem o čemu se radi, ali mogu pretpostaviti o čemu se radi u ovom Zakonu. Ni Zakon iz 1993. ni amandmani iz 1996. ni Zakon iz prošle godine i ovaj Zakon nigdje nije napisano tko i kako kontrolira dekane i njihovo financijsko poslovanje. Dekani su u poziciji begova, baš begova. Naravno, napisano je u Zakonu da rektor može suspendirati dekana, ali to je prošlo, već je prošao vlak. Ne vidim razloga da kad se mijenjao članak o dekanima da se to nije napisalo. Rektor ima senat koje ga pita kako je napravio proračun. Dekana nitko ne pita. Stavite u Zakon da to radi fakultetsko vijeće, jer bez toga dekani su zaista begovi.

I zadnja riječ, nejasno mi je zašto ono izvrstan što je bilo toliko jasno da će zaokružiti ocjenu odličan, je ponovno nestalo iz Zakona, jer ja bih molio ako se to mora izostaviti napišite u kaznenim odredbama što će se desiti meni koji pišem izvrstan i koliko ću platiti za to.

Dr. sc. Mladen Havelka: Ja sam u ime stručnih studija rekao da smo mi protiv izmjena i dopuna Zakona, jer da će on najviše pogoditi najslabiji sustav, a to je stručni sustav visokog obrazovanja koji jedva čeka da se konačno nakon sedam godina u njemu počnu neke promjene zbivati od

zapošljavanja od rješavanja odnosa sa sveučilišnim studijima i konačno ono što mi svi jako želimo, a to je, a često nas se krivo razumije upravo jačanje kvalitete ovih studija da nam nitko ne može prigovoriti da naš zahtjev za jednakošću i ravnopravnošću postavljamo na osnovama koje su nezrele. Vi svi znate da smo se četiri godine tukli da nam ovaj stari Zakon stvori okvire razvoja stručnih studija da smo u tome potpuno neuspjeli jer niti jedan važan amandman nam nije prošao i da smo zadnjim snagama uspjeli sačuvati naše visoko obrazovanje od jednog bastarda nepoznatog u svjetskom visokom obrazovanju koji se zove mješoviti sustav i učiniti ga bar privremenim još do 2010. godine i to amandmanom direktnom na Sabor. Naš cilj nikada nije bio isti kao ovaj kojega ja sada ovdje čujem. Ako je cilj ovih promjena bilo integrirano sveučilište onda je naravno da je odnos prema nama ovakav kakav je, jer nas u tom cilju nema. Naš cilj je uvijek bio integrirano visoko obrazovanje u kojem će se prožimati stručni i sveučilišni studiji, popunjavati i pomagati i razvijati jedan novi funkcionalno integrirani sustav gdje neće biti problema da stručni studiji nemaju dovoljno nastavnika, jer ih na sveučilištu nekad ima previše, jer će ti nastavnici po nekim oblicima kumulativnih radnih odnosa i funkcionalne povezanosti biti i nastavnici stručnih studija. Zbog toga nas neke stvari jednostavno zgražaju do te mjere da se toliko legitimni zahtjevi koji ulaze u suštinu stručnih studija, a jedan od njih je i vezan uz članak 51. gdje se regulira tko će dobiti dopusnicu, gdje smo mi predložili zbog te suštinske razlike stručnih i sveučilišnih studija da se dopusnica za visoke škole i veleučilišta veže ne samo uz puno radno vrijeme nastavnika i punu zaposlenost nego i uz djelomični radni odnos jer je jasno svima nama iz zdravstvenih studija, a i Vama iz tehničkih studija da je suština stručnih studija praksa. Ako želite 60% nastave u praksi da je onda potpuno ludo uzimati teoretičare na 100% nastave u ustanovama. Prema tome prof. Lučin će imati bolju viziju o tome i ja mislim pa čak i medicinski fakulteti pod ovim uvjetom 50% - 100% zaposlenih nastavnika neće moći funkcionirati, neće ispunjavati uvjet jer je suština nastave i na medicinskim fakultetima u kliničkom dijelu te nastave gdje preteže klinika, a to su kumulativno zaposleni nastavnici. Dakle, jedan zahtjev koji je toliko logičan i koji ako se ne ispuni definitivno možete zatvoriti sva veleučilišta i visoke škole jer ih takve ne treba ni graditi. Ne treba ih graditi sa ljudima puno zaposlenim, jer oni nisu stručnjaci iz prakse koji nama trebaju biti nastavnici. Jednostavno je po starom običaju cijeli segment naših amandmana bio ignoriran, jer meni nije bilo jasno ako je bilo razmatrano da se do toga nije moglo doći. U skladu s time tražili smo jednu banalnu promjenu, a to je da se članak 114. u kojem piše da su stručni studiji na sveučilištu do 2010./2011. ipak uskladi sa onim člankom u kojem je pisalo da će se do 2006./2007. sveučilište integrirati po ovom Zakonu, pa smo rekli ako jesmo za generalno integriranje oba sustava zašto ti rokovi ne bi bili jednaki. O tome je bilo rasprave, ali prijedlog je ostao što definitivno uz trogodišnje studije i apsolventski staž znači do 2015. godine. Ovo doživljavamo kao neprepoznavanje specifičnosti stručnih studija u cijelom sustavu. Drugo tumačimo neka ponašanja kao izraziti rezultat predrasuda prema stručnim studijima, kao niže vrijednom sustavu. Ono što nas je najviše smetalo je na pragu onoga što je kazao dr. sc. Aleksa Bjeliš. Ja sam također zahvalan da sam imao čast biti u toj radnoj grupi. Međutim, ja nisam svoje sudjelovanje u toj radnoj grupi tumačio kao sudjelovanje dr. sc. Mladena Havelke, nego sudjelovanje predstavnika jednog sustava koji se zove sustav visokih škola i veleučilišta gdje sam ja predsjednik tog Vijeća koji je ovdje da izražava stavove vijeće, dakle stavove tridesetak dekana. Međutim, u našim argumentima zato sam i ja onu raspravu povukao idemo reći koja je težina nas kao predstavnika sustava. Za mene i dr. sc. Aleksa Bjeliš je tamo predstavljao Sveučilište u Zagrebu, Ribić – Sindikat, prof. Marčela – znanost, ali sam imao dojam da je težina naših argumenata bila jednaka težini argumenata ljudi koje sam ja tamo shvaćao kao pravne savjetnike koji će reći da li je ono što Vi predlažete neustavno, da li je zakonski ne provedljivo i da li je zakonski logično. Mi smo defakto pravnike u toj grupi, ja sam ih doživio kao glavne kreatore Zakona, a ja mislim da su glavni kreatori Zakona trebali biti predstavnici dijelova sustava. Mi hoćemo uvjete za novi sustav koji ne možemo ostvariti. Jedna isto tako logična, pa joj je Rektorski zbor dao podršku je da o uvjetima za izbor u nastavna zvanja koje donosi Vijeće veleučilišta i visokih škola predvidimo da Vijeće kontrolira da li neka škola posebno privatna škola koje se žele otkočiti od ikakvih kriterija da li poštuju te uvjete da i mi imamo povjerenstva kao što ima i Rektorski zbor za kontrolu izbora u znanstveno-nastavna zvanja da i mi to imamo na nivou vijeća i to nije prihvaćeno. I konačno nešto što će se srušiti istog časa kada Zakon stupi na snagu, a to je naš prijedlog da se stručni suradnici na kojima se osniva 60% naše nastave, a koji su prevedeni po ovom Zakonu u asistente visokih škola i veleučilišta. U prelaznim odredbama članka 119. prevode se isto tako kao što se prevode stručni suradnici na sveučilištima u asistente novim rješenjem u asistente. Ni nakon tri četiri intervencije nisu se našli u tim prelaznim odredbama što to znači da ćemo primjenom Zakona otpustiti sve stručne suradnike, a oni su nam osnova nastave ili znači da neko ne vodi računa o tome da su dva sustava potpuno različita. Dr. sc. Tihomir Hunjak: Shvatio sam poruku da se u ovoj raspravi da prednost konceptualnim pitanjima. Izuzetno je važno punu pažnju pokloniti onim zahtjevima prof. Lučina koje je on naveo, a to je da se eksplicitno navede ili da nam se pomogne objasniti na koji način se jednoznačno deducira iz

odredbi Zakona što se financira. Financirat će se samo preddiplomski, doktorski neće, pa poslijediplomski i sl. Isto tako bi trebalo eksplicitno navesti ili što preciznije odrediti koji se oblici edukacijskih aktivnosti mogu financirati ili plasirati na tržište što se od toga smije. Za nas je izuzetno važno pitanje vlasništva na Sveučilištu u Zagrebu, jer imamo kapacitete koje gradimo, gradimo ih na zemljištu koji su u vlasništvu fakulteta, ako se to zacementira tako da se to upisuje u vlasništvu fakulteta, onda pitanje upisa tog vlasništva i pravne osobnosti fakulteta definitivno smanjuje prostor da se pokaže da je integrirano sveučilište nešto racionalno i nešto što predstavlja napredak. Ostaje vrlo mali prostor za racionalizacije odmah nam otpada racionalno korištenje prostora. Tu nema mogućnosti za mobilnost kadrova, kako ćemo nekoga natjerati da ide negdje predavati, govorim o studijima koji su paralelni ili se malo razlikuju. Isti ljudi nam predaju u dvije predavaone, iste stvari u razmaku sat dva. I mi tu ne možemo racionalizirati. To su nekakvi odnosi koji na dulji rok kompromitiraju našu tezu da integrirano sveučilište predstavlja korak naprijed, omogućuje racionalizacije, rast kvalitete i sl. Ako se te dvije stvari riješe kvalitetno to već predstavlja korak naprijed i veliku pomoć nama. Osjećam potrebu da na ovoj razini o nekim stvarima razgovaramo. Ne možemo u direktnom pregovaranju sa fakultetima. Fakulteti mi ne pristaju pročitati da je proračun sveučilišta da je to ono što daje država plus ono što fakulteti stječu. Oni čak ne pristaju da napišem da je to proračun sveučilišta.

Nakon prethodne rasprave dr. sc. Ivan Pavić je pozvao dr. sc. Slobodana Uzelca i dr. sc. Pavu Barišića da dadu ocjene i komentare na dosadašnju raspravu.

Prof. dr. sc. Slobodan Uzelac: Ne moram Vas uvjeravati da ćemo jednaku pozornost pokloniti svakom mišljenju. Mi mjerimo, važemo. Mi smo svjesni da su neka naša rješenja polu korak natrag prema državnom intervencionizmu. Mi smo svjesni, ali u ime deblokade, u ime pomaka, računajući na onom što smo govorili o dogovoru o tome da ćemo dogovoriti kako ćemo voditi posao da je to neophodno, a neće biti prepreka koja će voditi ka cilju. Ja Vas molim da to dobro čujete. Što se tiče čitavog niza sugestija koje smo čuli od diskutanata, posebno prof. Lučina mislim da mogu biti navedeni u poboljšanju teksta, ali molim Vas nemojte tražiti da otvaramo nove članke da u njih ulazimo, jer smo onda na početku. Moramo igrati u zadanom prostoru da ne ulazimo u nova pitanja.

Mislite li Vi da mi moramo financirati i ono prvih 3 i to uvrstiti u Zakon? Ja moram priznati da nisam tako razumio našu misiju. Ja mislim da će država financirati ono što ocijeni da treba financirati. To ne znači da to neće postojati, ali da baš država kaže i uvede u Zakon da će nešto financirati samo zato što je na nekoj razini. Mislim da je to stvar politike, a ne Zakona. U ovoj zemlji je obavezna samo osnovna škola i samo to je država dužna financirati. U smislu da je polaznik dužan pohađati nastavu o trošku države.

Dr. sc. Petar Lučin: Država financira kako god Vi okrenete i Vi to morate definirati. Država plaća plaće ljudima.

Gđa Stanislava Rogić: Ako je privatno također država plaća. A plaća zapravo smještaj i prehranu studenata. Dakle, plaća i za privatna učilišta.

Dr. sc. Pavo Barišić: Kada pogledam ove primjedbe od dr. sc. Alekse Bjeliša pa nadalje isto bih volio da mogu nastaviti u kritičkom tonu, vlastite primjedbe iznositi, ali ja ću pokušati braniti ovo premda ovo ne mora biti moje stajalište, ono se ne mora poklapati sa rješenjima koja su ovdje. Tako isto i kolega Bjeliš kao član radne skupine zna da mnogi od stavova su rezultat zajedničkog rada, a o nekima se ne slažemo. Ono što bih htio napomenuti i na dva primjera ilustrirati da ne bude zabune u nekim rješenjima suočeni smo s drugačijim očitovanjima nekih ustanova. Recimo na primjer u članku 114. na koji je naveo dr. sc. Mladen Havelka imamo očitovanje Visoke učiteljske škole Sveučilišta u Rijeci koja upravo traži da nadopunimo sa onim datumom koji osporava dr. sc. Mladenka Havelka. Onda moramo u takvim slučajevima odmjeravati kako postupati. Na slučaju Nacionalnog vijeća jedno je stajalište koje iznosi i argumentira dr. sc. Aleksa Bjeliš i imamo stajalište i pisanom obliku prof. Mrčelje koji je elaborirao upravo svoj argument da upravo ta rješenja koja sada imamo da su to bitni pomaci naprijed. I to je elaborirao u pismenoj formi. Dakle, da smo uspjeli promijeniti na bolje što se tiče Nacionalnog vijeća i što se tiče raspodjele. Ova dva argumenta koje je spomenuo dr. sc. Aleksa Bjeliš. Dakle, prijedlog raspodjele donosi izvršna vlast, a neko stručno tijelo, ali samo hoću reći da postoji u nekim rješenjima i različita stajališta i da ih moramo prihvatiti i da ćemo mi pragmatički postupiti. Svakako da niz primjedbi koje su ovdje iznesene smo registrirali i da ima još mogućnosti da se još nešto od toga uvaži. Što se tiče pitanje što je prof. Lučin spomenuo i prof. Bjeliš vezana za Agenciju i Ured mi to moramo napraviti do 1. srpnja i to ga smo svjesni. I za ovo što je prof. Havelka rekao moramo još jedanput razmotriti. Mislim da ćemo morati još jedanput razmotriti.

Dr. sc. Mladen Havelka: Vijeće veleučilišta i visokih škola na svojoj 6. sjednici održanoj 1. travnja raspravljalo je o mogućim izmjenama i donijelo sljedeće izmjene i prijedloge. Onda nema šansi da se sa jednakom težinom raspravlja o primjedbi jedne visoke učiteljske škole. Ta škola svoje interese po Zakonu ovoga časa rješava u ovom vijeću. Drugo, vidim da su uvedene visoke učiteljske škole u jedan članak koji mi nije posve jasan. Ako je to vruće pitanje spomenuto onda se treba reći da bi trebalo

razmisliti općenito o regulaciji pitanja visokih učiteljskih škola, jer ono što je sad ovdje rečeno da će one škole koje su u sveučilištu odgoditi svoj put prema ne znam se čemu da li stručnim ili sveučilišnim studijima i to samo one koje su u sveučilištu. Znači da dvije učiteljske nisu u Zakonu, ne regulirane su. I to je primjer kako stvari treba cjelovito gledati.

Dr. sc. Aleksa Bjeliš: Prvi ću dio reagirati, a drugi ću dio uzeti ulogu branitelja prijedloga Zakona. Već sam par puta čuo ovu argumentaciju kolege Barišića o mišljenju prof. Mrčelje. Ja ću se potruditi s njim i izravno komunicirati jer nisam nigdje vidio da bi itko izrekao eksplicitno mišljenje da recimo vrednovanje kod izbora novaka, opreme i projekata bi trebalo biti u izravnoj ingerenciji državne vlasti. Ja ću se oko toga s njim izravno posavjetovati.

Dr. sc. Ivan Pavić: Dr. sc. Slobodan Uzelac i dr. sc. Pavo Barišić sada imaju dovoljno informacija o tome kakav je stav Rektorskog zbora o izmjenama i dopunama Zakona.

Dr. sc. Slobodan Uzelac: Vrijedi za svih, praktično mi ćemo biti otvoreni do zadnjeg dana. Prijedlog ćemo uputiti nadležnim ministarstvima i tijelima, odborima koja su predviđena Zakonom i u tom vremenu – desetak dana možemo i Vaše primjedbe primiti. Nakon toga ćemo formulirati definitivan prijedlog i uputiti ga u proceduru.

Dr. sc. Gordana Kralik: Prof. Ljubanović je bio na moj prijedlog član povjerenstva, on nas je povremeno nešto izvještavao, ali nikada nam nije rekao kako konkretan tekst glasi. Bit ću zahvalna ako predsjednik Rektorskog zbora ne u beskonačnost da dobijemo par dana da se očitujemo, ne mora biti 10 dana, neka to bude zaključak Rektorskog zbora, ali na neki način moramo pogledati što je prihvaćeno, a što nije.

Dr. sc. Aleksa Bjeliš: Nažalost uzimam riječ da bi povukao cijelu svoju diskusiju, jer u članku 73. ne nalazim formulaciju koja je bila na našoj sjednici. Ja sam protiv formulacije članka 73. kako sada glasi i suglasan sam sa prof. Lučinom ovaj članak 73. kako sada glasi je definitivno uveo magistarske studije kao samostalne studije i predstavlja veliku opasnost za cijeli sustav.

Dr. sc. Pavao Barišić: Ja mogu potvrditi da je točno što prof. Bjeliš kaže ovakva formulacija ne odgovara onoj formulaciji koja je bila, a ja ne mogu sada rekonstruirati kako je do ovoga došlo, ali ono što je on htio to da magistarski studij bude kao jedan oblik izvanrednog načina završavanja studija s kojim se ne može postići doktorat i to je nešto drugo. Trebalo bi preraditi, slažem se.

3. Subvencionirane kamate za rješavanje stambene problematike zaposlenika u sustavu znanosti i visokog obrazovanja,

U izlaganju u okviru 2. točke dnevnog reda ministar je izložio način rješenja ovog pitanja. Prema izlaganju ministra proizlazi da će se temeljem suglasnosti Ministarstva financija proračunska sredstva za ovu namjenu nastaviti se dijeliti i u ovoj godini svima onima kojima je prošle godine odobren zahtjev. Vremensko razdoblje za realizaciju bit će 3 do 4 mjeseca kako bi svi imali dovoljno vremena riješiti stambeno pitanje na najkvalitetniji način. S obzirom da je predloženo rješenje sukladno ranije zauzetom stavu Rektorskog zbora nije bilo posebne diskusije.

4. Reformska radna mjesta za 2004. godinu

Pod točkom 2. dnevnog reda Ministar je izvijestio o realizaciji reformskih mjesta za 2003. godinu. Ministar je izvijestio da je i za 2004. godinu u proračunu uspio osigurati sredstva za reformska radna mjesta.

5. Politika raspodjele proračunskih sredstava za izdavačku djelatnost

Ova točka zbog pomanjkanja vremena uvrstit će se u dnevni red sljedeće sjednice Rektorskog zbora.

6. Školarine za 2004./2005. akad. godinu

U raspravi sudjelovali dr. sc. Ivan Pavić, dr. sc. Mirjana Polić Bobić, gđa. Stanislava Rogić, dr. sc. Mladen Havelka, dr. sc. Petar Lučin i dr. sc. Dragutin Šćap. Nakon rasprave u kojoj je posebno problematizirano pitanje troškova nekih vrsta studija odnosno studija koje upisuje mali broj studenata te školarine izvanrednih studenata i studenata za vlastite potrebe koja bi se mišljenju nekih trebala tretirati kao tržišni odnos studenta i visokog učilišta, zaključeno je da se Ministarstvu uputi sljedeći prijedlog školarina:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Vrsta studija	Redoviti studenti koji participiraju u troškovima studija	Izvanredni studenti koji studiraju u mjestu visokog učilišta	Izvanredni studenti koji studiraju izvan mjesta visokog učilišta (udaljenost do 60 km.)	Izvanredni studenti koji studiraju izvan mjesta visokog učilišta (udaljenost preko 60 km.)	Izvanredni studenti-hrvatski branitelji, -djeca poginulih, umrlih, zatočenih ili nestalih hrvatskih branitelja	Redoviti studenti strani državljani
Društvene i humanističke znanosti i struke, studij matematike (osim studija fizičke kulture)	5.000,00	3.000,00	3.500,00	4.000,00	1.500,00	15.000,00
Tehničke i biotehničke znanosti i struke, te studij fizičke kulture i fizike	6.700,00	4.000,00	4.690,00	5.360,00	2.000,00	20.100,00
Biomedicinske, zdravstvene i prirodne znanosti i struke (osim matematike i fizike) i umjetnički studiji	8.400,00	5.000,00	5.880,00	6.720,00	2.500,00	25.200,00

7. Razno

a) Dr. sc. Mirjana Polić Bobić je zamolila da sveučilišta i njihove sastavnice u okviru svojih mogućnosti novčano pomognu realizaciju različitih studentskih aktivnosti.

b) Vanjska suradnja

Na zahtjev dr. sc. Gordana Kralik vođena je rasprava o isplati vanjske suradnje i donesen je sljedeći

Zaključak

Isplatiti vanjsku suradnju po starom za cijelu akademsku godinu 2003./2004., a za slijedeću akad. godinu riješit će se prema Aneksu Kolektivnog ugovora.

c) Dr. sc. Gordana Kralik je informirala Rektorski zbor o početku i organizaciji te problematici financiranja studentskih igara.

Predsjednik Rektorskog zbora

Prof. dr. sc. Ivan Pavić

Zapisnik sastavio

Luka Caratan, dipl. iur.